

på. Men det er også tåbeligt, fordi Kina ikke er nogen aggressiv magt. Det er ikke nogen magt, der er ved at opruste til en ny verdenskrig. Det går ikke, hvis man ser det over de sidste tre årtier, baglæns med menneskerettighederne, det går fremad.

Jeg ved godt, bedre end så mange, tror jeg, efter at have beskæftiget mig rigtig meget med det, at det ofte går to skridt frem og et tilbage – og det går nogle gange to skridt frem og tre tilbage. Og det er svært altid at se de lange linjer i det her, hvis ikke man netop giver sig tid til at studere de lange linjer.

Kl. 13:05

Men mit hovedsynspunkt er, at boykot og fjendtlighed i forhold til Kina aldrig bevisligt har gavnet noget levende menneske, vi gerne ville hjælpe. Og boykot er jo i øvrigt, som vi har talt om flere gange i andre sammenhænge, også her i Folketinget, kun et instrument, man skal anvende, hvis man har en befolkning inde i et land, som synes, at det er en god idé, og at det kan hjælpe dem til større frihed, som i Sydafrika, og hvis man har en enig verden udenfor, der mener, at man kan stå sammen om det.

Ingen af de betingelser er bare antydningssvis til stede, når vi diskuterer Kina, og allerede af den grund – men også af en lang række andre grunde, jeg har strejft – er det en dårlig idé og en idé, der, sagt til kulturministeren, fru Pernille Frahm, hr. Søren Espersen m.fl., mere er egnet til måske at nære nogle spontane, forståelige følelser i den hjemlige debat end til at påvirke vilkårene for folk inden for Kinas grænser.

Nogle bemærkninger om Tibet. Jeg tror, at det er meget, meget vigtigt at sige til de kinesiske magthavere:

Det er forkert, når I skyder skylden på Dalai Lama for de uroligheder, der var i marts 2008. Årsagen til de uroligheder var, at I ikke har givet Dalai Lama, som helt uomtvisteligt er det store flertal af tibetanernes samlingsmærke, de indrømmelser, der kan gøre det muligt for ham at føre tibetanernes livsvilkår fremad i en eller anden aftale med den kinesiske regering.

Vi skal altså være meget aktive i vores dialog med Kina med at påpege, at det er en forkert analyse og en urigtig påstand at skyde skylden på Dalai Lama for de spændinger, der er nu. Vi skal meget indtrængende opfordre kineserne til at lade være med at piske nationalistiske, anti-tibetanske stemninger op, som vi har set det i de kinesiske overvejende statskontrollerede medier her i marts og april, og vi skal, som det er sagt så

klart fra udenrigsministeren og i forslaget til vedtagelse, gøre alt, hvad vi kan, for at tilskynde til og overbevise de kinesiske magthavere om, at de forhandlinger og samtaler, der er foregået i årevis uden fremdrift mellem Dalai Lamas repræsentanter og den kinesiske regering, nu føres med fremdrift.

Jeg tror, at der er en chance for, at den større gennemsigtighed, som hele den moderne udvikling i Kina medfører, også kan føre til fremskridt for tibetanerne, men jeg tror bestemt, at det kræver vores aktive opmærksomhed og medvirken i diskussionen. Og jeg vil gerne sige til mine kinesiske venner, for der er også meget demokratisk sindede og moderne kinesere, der har en skæv vurdering af situationen i Tibet:

Tag nu at gøre det, der er bedst for jer selv, for Kinas anseelse og for tibetanernes livsvilkår. Sørg for det kulturelle og religiøse selvstyre, og gør det reelt. Giv dem lov til at dyrke Dalai Lama som den åndelige leder, de opfatter ham som. Og lad være med at efterlade et indtryk af, at I kommer til at give afkald på kontrollen af Kinas grænser, når I har 250.000 soldater stående til at passe på 3 millioner tibetanere i det, som kaldes Tibets Autonome Region. Der er ingen som helst risiko for, at Kina bliver brudt op, men der er en stor chance for efter de tragiske begivenheder, vi så i marts og april, at en forsoning kan gøre Kinas anseelse langt større i Vesten og tibetanernes livsvilkår langt bedre.

Den diskussion skal vi tage, diskussionen om menneskerettighederne generelt skal vi tage ved enhver lejlighed, men som sagt har vores Institut for Menneskerettigheder gjort langt mere for menneskerettigheder i Kina end enhver fordømmelse fra danske politikere ved at sørge for, at der er en fremdrift i, at folk får en forsvarer, at de får mulighed for at appellere deres sager, og at man ikke henretter folk efter dom i første instans. Man begrænser antallet af forbrydelser, der kan give dødsstraf. Det viser samarbejdets og dialogens værdi, og det viser, at der er nogle at tale med om fremskridt i Kina.

Kl. 13:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er en række korte bemærkninger, og den første er fra hr. Søren Espersen.

Kl. 13:10

Søren Espersen (DF):

Ja, der er jo ingen tvivl om, at jordskælvet er et godt eksempel på det åbne Kina, som hr. Lykke-toft nævnte, og der er åbenhed i den forstand, at